

I.

Zpráva o situaci v oblasti migrace ke dni 15. prosince 2016

Tento materiál byl vytvořen Ministerstvem vnitra v rámci plnění usnesení vlády ze dne 12. října 2015 č. 824, kterým se mění usnesení ze dne 29. července 2015 č. 621, o Strategii migrační politiky České republiky a Komunikační strategii České republiky k migraci. Členům vlády je zpráva předkládána každých 14 dní a poskytuje jim aktuální informace vztahující se k období uplynulému od předložení poslední zprávy.

1. Situace v České republice

Pokračující migrační vlna se i v první polovině prosince 2016 vyhýbá České republice, na jejímž území jsou ve spojitosti s migrační krizí zjišťováni pouze jedinci či malé skupiny migrantů.

V období od 1. do 15. prosince 2016 bylo v České republice evidováno celkem 55 žádostí o mezinárodní ochranu. Nejvíce žádostí o mezinárodní ochranu podali státní příslušníci **Ukrajiny**, konkrétně **22 žádostí**. Dalšími v pořadí byli žadatelé z **Iráku (7), Arménie (5) a Ruské federace (4)**.

V rámci tranzitní nelegální migrace bylo od počátku posílených opatření vyhlášených dne 17. června 2015 do konce sledovaného období zjištěno **3 804 osob**. V období od 1. do 15. prosince 2016 byly zjištěny **4 případy tranzitní nelegální migrace**. Mezi zjištěné jedince patřili občané Kosova (1), Libye (1), Iráku (1) a Sýrie (1). K těmto zjištěním došlo v Jihomoravském kraji (2), Ústeckém kraji (1) a v kraji Vysočina (1). Ve sledovaném období nebyla mezi příchozími zjištěna žádná žena ani žádné děti do 15 let. Všechny zjištěné osoby cestovali do Německa.

V zařízeních pro zajištění cizinců pobývalo k 15. prosinci 2016 celkem 79 osob. V ZZC Bělá Jezová bylo k tomuto datu zajištěno 13 osob, v ZZC Vyšní Lhoty 9 osob a v ZZC Balková 57 osob. Mezi hlavní zajištěné státní příslušnosti v českých ZZC momentálně patří **občané Ukrajiny (30), Pákistánu (9), Vietnamu (9) a Afghánistánu (5) a Moldavska (5)**. V současné době se v českých ZZC nachází 12 žen (ZZC Bělá Jezová).

2. Situace v Evropské unii

Řecko a vývoj na západo-balkánské migrační trase

Následkem zejména **společného prohlášení členů Evropské rady a tureckého premiéra** z 18. března 2016, ale také faktického omezení průchodnosti západo-balkánské migrační trasy, je stav ve východním středomoří již několik měsíců takřka neměnný. Přijatá opatření mají za následek **výrazné snížení počtu příchozích migrantů z Turecka do Řecka**. Denní průměr se stabilně pohybuje pod hranicí 100 osob. Dohoda mezi EU a Tureckem se obecně těší podpoře členských států, avšak v jejím provádění můžeme i nadále identifikovat několik křehkých faktorů.

Určitý pokrok je možno zaznamenat u přesídlování v rámci schématu 1:1. K 14. prosinci **bylo přesídleno celkem 2621 syrských uprchlíků z Turecka do členských států EU** (nejvíce do Německa – 1060 a Francie – 423), avšak problematické a neefektivní nadále zůstává navracení osob z Egejských ostrovů – k 14. prosinci **bylo navraceno pouhých 777 osob** (z toho pouze 95 Syřanů). Neefektivita tohoto mechanismu je způsobena především povinností vyplývající z evropského azylového *acquis* posoudit žádost o azyl všech osob, které o ni na řeckých ostrovech požádají. Žadatele tak nelze vrátit zpět až do konečného vyřízení jejich žádosti (včetně odvolání). Drtivá většina osob vrácených do Turecka se tak rekrutuje z kategorie osob, které v Řecku o azyl nepožádaly, resp. z osob, které dobrovolně požádaly o návrat. Naopak majorita osob přibývajících na Egejské ostrovy o azyl požádala a není proto možné je proti jejich vůli vrátit až do konečného (druhoinstančního) rozhodnutí o jejich žádosti.

Vzájemné vztahy a provádění dohody EU-Turecko potencionálně komplikuje vnitropolitické dění v Turecku po neúspěšném červencovém puči. Součástí společného prohlášení je příslib **vízové liberalizace** s termínem do konce tohoto roku. Ve čtvrté hodnotící zprávě o provádění EU-Tureckého prohlášení ze dne 8. prosince nicméně Evropská komise stále upozorňuje na nesplnění sedmi stanovených kritérií (např. vydávání biometrických pasů splňujících standardy EU, implementace EU-Turecké readmisní dohody, revize legislativy o terorismu dle standardů EU, apod.). Komise se snaží tureckou stranu podporovat při splnění všech podmínek v nejkratší možné době, kdy návštěvy na vysoké úrovni zabývající se hledáním řešení (legislativními i procedurálními změnami) jsou organizovány s určitou pravidelností. Plnění jednotlivých podmínek se však bohužel od poslední hodnotící zprávy (září 2016) nikam neposunulo a vízová liberalizace nemá podporu ani napříč členskými státy. S cílem předejít/ulevit případnému politickému tlaku v členských státech EU při odstraňování vízové povinnosti navrhla Evropská komise doplnit společné vízové *acquis* o tzv. **suspenzivní mechanismus**, který by měl usnadnit znovuzavedení víz ve vymezených případech (k dohodě o podobě mechanismu mezi Radou a Evropským parlamentem bylo dosaženo 7. prosince v prvním čtení). Diskuse nad další podmínkou, tj. nad **pokračováním přístupových jednání**, se stala velice aktuální v posledních týdnech. Dne 24. listopadu totiž Evropský parlament vydal očekávané právně nezávazné usnesení, kde vyzývá k dočasnému pozastavení přístupových rozhovorů s Tureckem. To se setkalo s velice ostrou kritikou prezidenta Erdogana, který již pohrozil otevřením tureckých hranic pro nelegální migraci do EU.

Z celkového příslibu 3 mld. EUR již Evropská komise v rámci **nástroje pro uprchlíky v Turecku** alokovala 2.239 mld. EUR pro období 2016-2017 (do současné doby bylo vyplaceno okolo 667 mil. EUR).

Uzavření západo-balkánské trasy, neefektivita navrácení migrantů a pomalé provádění relokací **vytváří trvalý tlak na Řecko**, které na svém území hostí přes 62 500 migrantů (dle statistik IOM). Situace je kritická především na řeckých ostrovech, kde nejsou vytvořeny dostatečné ubytovací kapacity, což se, mimo jiné, negativně podepisuje především na bezpečnosti situaci v hotspotech. Několik členských států v návaznosti na řecké nezvládnání situace dočasně zastavilo vysílání svých národních expertů do hotspotů ze strachu o jejich bezpečnost. **K 14. prosinci pobývalo na ostrovech 16 331 osob při kapacitě pouhých 8 400 míst.** Řecká strana se celkovou situací snaží řešit prostřednictvím přijetí nejrůznějších opatření, vč. nové legislativy, avšak tato celková snaha se stále potřebně nepromítá v praxi. Evropská komise pro řešení situace navrhuje především urychlení zpracování žádostí o azyl a navýšení počtu odvolacích komisí, které by byly schopny efektivněji přijímat rozhodnutí a pomohly tak plynulé implementaci návratů dle schématu 1:1.

Od začátku roku **do 15. prosince byl do Řecka zaznamenán příchod celkem 172 770 osob (statistika UNHCR)** – nejvíce jsou nadále zastoupeni občané Sýrie, Afghánistánu, Iráku a Pákistánu. Velká část z tohoto celku nicméně do EU vstoupila před zavedením opatření vyplývajících ze společného prohlášení a před omezením průchodnosti západo-balkánské trasy.

Dne 8. prosince vydala Evropská komise doporučení na obnovení dublinských transferů do Řecka. Pokud budou splněny veškeré podmínky, transfery přerušené v roce 2013 by mohly být znovu obnoveny k 15. březnu 2017.

V důsledku uzavření řecko-makedonské hranice a prohlášení EU-Turecko došlo též ke **zvýšenému migračnímu tlaku na hranici Turecka s Bulharskem**. V návaznosti na bulharskou žádost a na výsledky zářijové Evropské rady již EU navýšila finanční podporu Bulharsku a pod hlavičkou agentury Frontex/Evropské pohraniční a pobřežní stráže do země vyslala experty, kteří asistují při kontrole pozemních hranic (v současné době je v zemi rozmístěno 161 expertů a další potřebné technické vybavení). Další alternativní trasy pro migraci přes Albánii jsou (zejména díky špatné přístupnosti) využívány spíše sporadicky. Evropská komise však neustále vyzývá k ostražitosti. Situace v dalších zemích podél západo-balkánské trasy zůstává nadále stabilní kromě nuceného zpětného vytlačování migrantů z Chorvatska a Maďarska do Srbska a ze Srbska do Makedonie, o kterém reportovalo UNHCR.

Itálie a vývoj na centrální středomořské trase

Zatímco na východní středomořské trase došlo v uplynulých měsících k výraznému snížení počtu příchozích, celkovou **situaci na centrální středomořské trase** (s Itálií jako vstupním bodem) se vyřešit stále nepodařilo. Vliv na příliv migrantů nemá ani zhoršující se počasí, kdy hodnoty počtu příplutí v říjnu a listopadu 2016 naopak ukazují rostoucí trend v porovnání s rokem 2015 (např. čísla z listopadu 2016 dosahují více než třikrát větších hodnot než v předchozím roce). Jedním z hlavních důvodů jsou patrně posílené námořní operace (*search and rescue*) nevládních organizací u severoafrického pobřeží, které motivují převaděče vysílat na moře více migrantů, protože existuje záruka jejich záchrany a převozu na evropskou pevninu. Jako nejčastější bod pro vyplutí z Afriky nadále zůstává Libye, následována Egyptem a Tureckem. Stále častěji se též objevují vyplutí z Tuniska a zejména z Alžírsku, kde došlo k meziročnímu nárůstu o několik stovek procent. **Od počátku roku do 15. prosince byl zaznamenán příchod 179 135 osob** (statistiky italského ministerstva vnitra). **Meziroční nárůst se pohybuje okolo 19.1 %**. Nejpočetněji jsou zastoupeny národnosti ze subsaharské Afriky, zejména občané Nigérie, Eritrey, Súdánu, Gambie a Pobřeží slonoviny (s výjimkou občanů Eritrey se žádné národnosti pro relokaci z Itálie nekvalifikují). Proces řádné registrace přípluvších osob je do značné míry komplikován faktem, že 70 % všech vylození se děje mimo oficiální hotspoty.

Problematickým aspektem nelegální migrace v centrálním středomoří zůstává **neschopnost EU a jejich ČS vracet do zemí původu (nebo tranzitu) nelegální migranty**, kteří se v EU nekvalifikují pro mezinárodní ochranu (což je v případě migračních toků směřujících do Itálie velká většina). Žádost o azyl slouží nelegálním migrantům, ať už do EU vstoupí s jakoukoliv motivací, k (přínejmenším dočasně) legalizaci jejich pobytu na území EU/Schengenu. Ve svém sdělení „Akční plán EU v oblasti navracení“ ze září 2015 EK konstatovala, že podíl realizovaných návratů nelegálních migrantů z EU do třetích zemí činí pouhých 40%, v případě afrických zemí pak méně než 30%.

Na základě politických vodítek vzešlých z Evropské rady se Evropská komise, resp. Evropská služba pro vnější činnost (ESVČ) pokouší tuto problematiku řešit vytvořením tzv. **Partnerského rámce se třetími zeměmi** (zejména právě s africkými), kde by se otázka migrace, vč. navracení, měla stát klíčovým tématem dialogu. ESVČ ve spolupráci s Komisí a za přispění členských států v současné době vyjednává tzv. kompakty se čtyřmi klíčovými zeměmi původu migrace (Nigérie, Mali, Senegal, Etiopie) a jednou zemí tranzitu (Niger). Evropská komise dne 14. prosince zveřejnila druhou hodnotící zprávu o provádění těchto dohod, kde oceňuje zejména fakt, že migrační kompakty s třetími zeměmi již nabývají konkrétních kontur (daří se prosazovat

dobrovolné návraty, zemím se podařilo zatknout několik pašeráků a zabavit jejich vozidla, došlo k poklesu migračních toků, apod.). Evropská rada v návaznosti na to dne 15. prosince na svém summitu uvítala dosažené výsledky a vyzvala k pokračování snažení v této oblasti.

Snahy o reformu společného systému/Legislativní návrhy

S cílem **reformovat (dle Evropské komise aktuálně nefunkční) společný evropský azylový systém** (SEAS) vydala Komise dne 4. května 2016 návrhy novely dublinského nařízení, nařízení k databázi EURODAC a návrh nařízení posilujícího mandát Evropského podpůrného azylového úřadu (EASO). Následně v červenci Komise představila, tzv. druhý azylový balíček, kde mj. navrhla legislativu ustavující společný rámec EU pro přesídlování a představila tři legislativní návrhy, které mají posílit integraci azylových pravidel. Komise navrhla nahradit směrnici o azylovém řízení a kvalifikační směrnici nařízeními. Dále hodlá provést revizi směrnice o podmínkách přijímání žadatelů o azyl. Všechny legislativní návrhy jsou v této době diskutovány na pracovních skupinách Rady.

Návrh revize **obsahuje pro řadu ČS problematické aspekty, mj. mechanismy, které předpokládají povinné přerozdělování migrantů, ale též aspekty posilující kompetence EU v dotčené oblasti na úkor ČS.**

Součástí reformovaného systému mají být také opatření týkající se ochrany vnějších hranic EU. **Evropská pohraniční a pobřežní stráž** (European Border and Coast Guard - EBCG), jejímž hlavním úkolem je usměrňování migračních toků a zajištění bezpečnosti evropského prostoru, zahájila svoji činnost 6. října 2016. Je sestavena z Evropské agentury pro pohraniční a pobřežní stráž (agentura Frontex) a z orgánů ČS.

Systém vstupu a výstupu (Entry/Exit System – EES) a **Systém EU pro cestovní informace a povolení** (European Travel Information and Authorisation System – ETIAS) pak představují digitální formu opatření ochrany hranic EU. **EES** byl navržen EK v rámci balíčku „Silnější a inteligentnější hranice v EU“ a jeho cílem je zlepšit kvalitu hraničních kontrol prostřednictvím vytvoření databáze o osobách překračujících vnější hranice EU, zajistit identifikaci tzv. overstayerů (osob, které překročily dobu povoleného pobytu v schengenském prostoru), či posílit vnitřní bezpečnost a bojovat proti terorismu. SK PRES by mělo v brzké době ukončit projednávání návrhu EES v rámci Rady a následně budou zahájena jednání s Evropským parlamentem. Podstata **ETIAS** spočívá v předběžném bezpečnostním prověření osob třetích zemí cestujících do Schengenu a zhodnocení, zda daná osoba nepředstavuje bezpečnostní či migrační riziko s tím, že na jejím základě bude možné odepřít vstup do Schengenu. Systém ETIAS by měl zahrnovat všechny druhy vnějších hranic.

Setkání na nejvyšší úrovni

Dne 9. prosince 2016 se v Bruselu uskutečnilo zasedání Rady pro spravedlnost a vnitřní věci (část vnitřní věci), na které českou delegaci vedl první náměstek ministra vnitra pro řízení sekce vnitřní bezpečnosti Jiří Nováček. Ministři vzali na vědomí dosažený pokrok při projednávání návrhu na vybudování systému EES, u kterého je snaha dokončit práce na návrhu co nejdříve, aby mohlo být zahájeno vyjednávání s Evropským parlamentem. Zástupci na Radě dále diskutovali o problematice migrace, implementaci přijatých opatření a situaci na jednotlivých migračních trasách. V tomto kontextu agentury Frontex a EASO a Evropská komise informovaly Radu o posledním vývoji, kdy byl zdůrazněn stálý nedostatek expertů, a

zazněla výzva k posílení realizace relokací. Komise navíc informovala o dosaženém pokroku při práci na migračních partnerstvích s prioritními třetími zeměmi. Ministři v návaznosti zdůraznili důležitost zlepšení návratové politiky a uvítali spuštění nástroje IRMA, který by měl ulehčit vzájemnou spolupráci členských států na návratech. Obědovým tématem se stala debata o solidaritě a odpovědnosti, na něž státy stále mají rozdílné názory. Debata bude tedy dále pokračovat během maltského předsednictví. Jednání pokračovalo odpoledním blokem plně věnovaným reformě SEAS a diskusi nad představenými legislativními návrhy, jehož výsledkem se stalo dosažení částečně obecného přístupu k návrhu nařízení o Eurodacu. U ostatních návrhů vzala Rada na vědomí zprávy o dosaženém pokroku při vyjednávání v expertních pracovních skupinách Rady.

Dne 15. prosince se v Bruselu uskutečnila Evropská rada za účasti premiéra Bohuslava Sobotky. Hlavními tématy setkání se stala bezpečnost, ekonomika, vnější vztahy, Brexit a v neposlední řadě migrace. HR/VP Mogherini hlavy států informovala o dosaženém pokroku při implementaci migračních partnerství s třetími zeměmi a došlo k diskusi o provádění dohody EU-TR či reformě SEAS. Hlavní diskutované body se promítly i **do společného prohlášení**: v rámci *vnější dimenze* lídři EU28 vyjádřili podporu provádění EU-Turecké dohody (schválení Společného akčního plánu) a zemím podél západo-balkánské trasy; ocenili dosažené dílčí výsledky s třetími zeměmi v rámci migračních partnerství a vyzvali k dalším snahám v této oblasti; podpořili dosaženou dohodu o Evropském fondu pro udržitelný rozvoj a Evropskou investiční banku, na něž by mělo navazovat přijetí relevantní legislativy; důraz byl též dán na posílení podpory libyjské pohraniční stráže a agentur EASO a EBCG. U *vnitřní dimenze* Evropská rada ve svých závěrech vyzvala Radu k pokračování hovorů ohledně principů odpovědnosti a solidarity jako součást SEAS a vyzvala členské státy k zintenzivnění provádění relokací.

Kontroly na vnitřních schengenských hranicích

Dále trvá dočasné znovuzavedení kontrol na některých úsecích vnitřních schengenských hranic (do 26. ledna 2017 ve Francii, v níž je navíc vyhlášený stav nouze, dále také ve Švédsko, Dánsko, Německo, Rakousko a přidružené Norsko) na základě článku 29 Schengenského hraničního kodexu podle doporučení Rady z 11. listopadu 2016. Rada na doporučení Komise přijala žádost pěti posledně jmenovaných států na prodloužení provádění kontrol na určitých úsecích vnitřních schengenských hranic o následující tři měsíce, tj. do poloviny měsíce února).

3. Relokace a přesídlování

3. 1. Přesídlování – aktuální informace

Jedním z opatření přijatých v rámci společné dohody EU a Turecka pro řešení migrační krize je také přesídlovací mechanismus syrských uprchlíků z Turecka do EU, a to především princip 1:1 (za každého Syřana, který bude vrácen do Turecka z řeckých ostrovů, bude jiný Syřan přesídlen z Turecka do EU). K přesídlování využijí členské státy primárně své dosud nesplněné závazky, jež učinily 20. července 2015 (aktuálně zbývá přesídlit do EU na základě tohoto schématu cca 9 000 uprchlíků, pro ČR je to 348 osob), případně nevyužitou relokační kvótu – 54 000 osob (pro ČR se jedná o 1 281 osob). V rámci plnění závazků spjatých s dohodou EU – Turecko obdržela Česká republika dne 15. července 2016 spisy s daty o 81 syrských uprchlících v Turecku. V současné chvíli jsou prováděny důkladné bezpečnostní prověrky předložených spisů.

3.2. Relokace v rámci dočasných opatření ve prospěch Itálie a Řecka

Implementace relokací jak z Itálie, tak z Řecka ve všech směrech stále vážne a samotná realizace je velmi pomalá. **K 11. prosinci bylo celkově relokováno 9 207 osob z Řecka a Itálie. Z Řecka** bylo ke dni 11. prosince 2016 relokováno celkem **6 293 osob**. V období od 28. 11. – 11. 12. 2016 došlo k relokaci 452 osob, z toho 212 do Německa, 109 do Nizozemska, 77 do Rumunska, 32 do Lucemburska, 12 do Litvy a 10 na Maltu, **Z Itálie** bylo ke dni 11. prosince 2016 relokováno celkem **2 032 osob**. V období od 28. 11. – 11. 12. 2016 došlo k relokaci 230 osob, z toho 82 do Švýcarska, 60 do Norska, 51 do Francie a 37 do Finska.

Ve třetím čtvrtletí 2016 se relokace týkají žadatelů o azyl pocházejících z následujících zemí: Burundi, Eritrea, Mosambik, Bahrajn, Bhútán, Katar, Sýrie a Jemen.¹

3.3. Implementace konceptu hotspots v Itálii a Řecku a plány na posílení azylových systémů těchto zemí

Podle dostupných informací jsou v Itálii oficiálně funkční 4 hotspoty (Lampedusa, Pozzallo, Trapani a Taranto). Řecko v současnosti disponuje 5 funkčními hotspoty (Chios, Lesbos, Leros, Samos a Kos).

V souvislosti s uzavřením dohody EU – TR se významně změnila úloha hotspotů v Řecku – ty nyní slouží jako zajišťovací uzavřená centra, ze kterých by měli být všichni migranti vraceni zpět do Turecka (požádají-li o azyl, bude s nimi nejdříve vedeno azylové řízení). Délka řízení o mezinárodní ochraně dosahuje řádu měsíců, zatímco doba detence je zákonem stanovena na 25 dnů od vstupu na řecké území. Po uplynutí této doby je cizincům povolen pohyb mimo hotspot. Po dobu probíhajícího řízení o mezinárodní ochraně však není (až na stanovené výjimky) povoleno opustit území ostrova, navzdory tomu byla zaznamenána nelegální činnost v této souvislosti. Příliv migrantů/uprchlíků na řecké ostrovy zůstává od uzavření dohody EU-Turecko nízký, denní průměr zůstává nižší než 100 osob.

V posledních měsících byl v porovnání s rokem 2015 zaznamenáván **výrazný nárůst počtu migrantů, kteří vstupují do EU přes Itálii** (statistiky UNHCR udávají počet 27 384 za říjen 2016 oproti 8 916 v roce 2015 a 13 581 za listopad 2016 oproti 3 218 v roce 2015). Velké množství migrantů, kteří do Itálie připlouvají, však **nepadá do relokačního schématu Unie** (osoby, které spadají do relokace z Itálie, jsou především **eritrejské národnosti, výjimečně syrské**).

V souvislosti s fungováním hotspotů v Itálii a Řecku a implementací dohody mezi EU a TR bylo nominováno celkem 57 českých expertů a proběhlo 50 vyslání za účelem podpory aktivit EASO. **Česká republika je pátou nejaktivnější zemí z hlediska vysílání expertů do služeb agentury EASO působící v hotspotech v Itálii a v Řecku.**² Před Českou republikou se umístila pouze Francie, Německo, Nizozemí a Velká Británie. V případě Itálie je Česká republika aktuálně třetí nejaktivnější zemí.³ **Aktuálně působí na žádost EASO 4 experti Ministerstva vnitra v Řecku a 3 experti v Itálii.**

¹ Aktuální seznam zemí je stanoven na základě dat Eurostatu za druhé čtvrtletí 2016. Jedná se o země, u nichž členské státy EU kladně vyřizují v průměru minimálně 75 % žádostí o mezinárodní ochranu.

² Statistiky porovnávají celkovou délku trvání mise vyslaných expertů v období od 15. 9. 2015 do září 2016. Opětovně potvrzeno dne 08. 12. 2016 za období 15. 09. 2015 – 02. 12. 2016

³ Za období 15. 09. 2015 – 02. 12. 2016. Za období od 15. 9. 2015 do září 2016 ČR obsadila dokonce druhé místo.

4. Integrace a komunikace

4.1. Nový Státní integrační program (SIP)

Existence Státního integračního programu (SIP) pro osoby s udělenou mezinárodní ochranou v roce 2016 a v letech následujících s platností od 1. ledna 2016⁴ má právní oporu v § 68 až 70 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu.

Dne 2. února 2016 byla mezi Ministerstvem vnitra a Charitou ČR jako generálním poskytovatelem integračních služeb podepsána smlouva pro rok 2016.⁵ Charita ČR předala Ministerstvu vnitra od začátku roku 2016 celkem 151 individuálních integračních plánů pro 313 osob podle nových pravidel SIP a zajišťuje formou subdodávek integrační služby na místní úrovni. Systém je navázán na integrační azylová střediska Správy uprchlických zařízení MV a finančně je program zajištěn již zmíněným usnesením vlády. SIP se týká osob s udělenou mezinárodní ochranou, které přicházejí do České republiky spontánně nebo v rámci přesídlovacího a relokačního schématu. V současnosti se program týká 507 osob, mezi nimiž jsou nejvíce zastoupeni státní příslušníci Ukrajiny, Sýrie, Iráku a Kuby. Vypršením smlouvy s Charitou ČR, generálním poskytovatelem integračních služeb, bude spolupráce ukončena k 31. 12. 2016.

Zasílání nabídek k veřejné zakázce s názvem „Generální poskytovatel integračních služeb pro osoby s udělenou mezinárodní ochranou pro období let 2017 - 2019“, která má za cíl vybrat na příští tři roky smluvního partnera Ministerstva vnitra pro zajištění implementace SIP, bylo ukončeno k 15. 12. 2016. Nebyla zaslána žádná nabídka. Ministerstvo vnitra nyní zvažuje další postup k zajištění integračních služeb pro následující roky.

4.2. Analýza nálad veřejnosti a komunikační aktivity

V souvislosti s aktuální migrační situací probíhá pravidelné informování ve všech oblastech, souvisejících s problematikou migrace. Informační aktivity jsou cíleně zaměřeny na mediální výstupy – TV, rozhlas, noviny, časopisy, propagační materiály.

⁴ Vláda projednala a dne 20. listopadu 2015 schválila usnesení č. 954 o SIP pro osoby s udělenou mezinárodní ochranou v roce 2016 a v letech následujících s platností od 1. ledna 2016.

⁵ Podle usnesení vlády je až do konce roku 2018 dokončován asistenční integrační program pro osoby s udělenou mezinárodní ochranou, které vstoupily do programu do konce roku 2015. Jedná se o 338 osob, mezi nimiž mají nejvyšší zastoupení občané Kazachstánu, Ukrajiny, Běloruska a Uzbekistánu.